

w tym przepisie, tylko gdy oświadczenie to odpowiada subiektywnej ocenie, która wykazuje bezpośrednią więź z wykonywaniem takich obowiązków. Do sądu odsyłającego należy określenie, czy przesłanki te są spełnione w zawisłej przed nim sprawie.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Niemcy) — Wolfgang Köppl przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-590/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa 91/439/EWG — Artykuł 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 i 4 — Artykuł 7 ust. 1 — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Cofnięcie krajowego uprawnienia do kierowania — Wydanie prawa jazdy kategorii B przez inne państwo członkowskie — Naruszenie warunku miejsca zamieszkania — Późniejsze wydanie przez to samo państwo członkowskie prawa jazdy kategorii C — Przestrzeganie warunku miejsca zamieszkania — Obowiązek posiadania ważnego prawa jazdy dla pojazdów kategorii B w chwili wydania prawa jazdy dla pojazdów kategorii C)

(2012/C 109/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wolfgang Köppl

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia, w świetle art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 237, s. 1) — Prawo jazdy kategorii B wydane przez państwo członkowskie z naruszeniem warunku miejsca zamieszkania obywatelowi innego państwa członkowskiego po cofnięciu mu krajowego prawa jazdy i po upływie okresu zakazu ubiegania się o nowe prawo jazdy — Późniejsze wydanie przez to samo państwo członkowskie prawa jazdy kategorii C z zachowaniem warunku miejsca zamieszkania — Możliwość odmowy uznania ważności tych praw jazdy przez państwo członkowskie miejsca zamieszkania

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy, zmienionej dyrektywą

Komisji 2000/56/WE z dnia 14 września 2000 r., nie sprzeciwiają się temu, aby państwo członkowskie odmówiło uznania uprawnień do kierowania dla pojazdów kategorii B i C wydanych przez inne państwo członkowskie osobie, wobec której pierwsze państwo członkowskie przyjęło wcześniej środki w rozumieniu art. 8 ust. 2 owej dyrektywy, jeżeli uprawnienie do kierowania dla pojazdów kategorii B zostało wydane w drugim państwie członkowskim z naruszeniem, jak wynika z informacji zawartych w prawie jazdy wydanym w odniesieniu do tego uprawnienia, warunku normalnego miejsca zamieszkania przewidzianego w art. 7 ust. 1 lit. b) rzeczony dyrektywy, a uprawnienie do kierowania dla pojazdów kategorii C zostało wydane na podstawie pierwszego uprawnienia, przy czym nieprzestrzeganie rzeczony warunku normalnego miejsca zamieszkania nie wynika z nowego prawa jazdy wydanego z tytułu wskazanego uprawnienia do kierowania dla pojazdów kategorii C.

(¹) Dz.U. C 95 z 26.3.2011.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 7 grudnia 2011 r. — Deutsche Bahn AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzny (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-45/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego składającego się z kombinacji poziomo ułożonych kolorów szarego oraz czerwonego — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Art. 7 ust. 1 lit. b))

(2012/C 109/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Bahn AG (przedstawiciel: K. Schmidt-Hern, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzny (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z 11 listopada 2011 r. w sprawie T-404/09 Deutsche Bahn przeciwko OHIM, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 lipca 2009 r., oddalającej odwołanie od decyzji eksperta odmawiającej rejestracji barwnego oznaczenia składającego się z kombinacji kolorów szarego oraz czerwonego jako wspólnotowego znaku towarowego dla niektórych usług należących do klasy 39 — Charakter odróżniający znaku składającego się z kombinacji kolorów.